

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

28 mai 2013

mun. Chișinău

Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Nicolae Gordilă, Ghenadie Nicolaev, Iurie Diaconu, Vladimir Timofti,

judecând în ședință publică recursul ordinar declarat de către avocatul, Croitor Alexei, în numele părții vătămate Cucu Alexandru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2012, în cauza penală în privința lui

Bobuțac Valeriu Gheorghe, născut la 10 aprilie 1968, originar s. Hancăuți r-l Edineț, domiciliat mun. Chișinău str. V. Cheltuială, 7 ap. 17.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Examinat în prima instanță: 09.03.2010-16.06.2011*
2. *Examinat în instanța de apel: 01.11.2011-25.01.2012*
3. *Examinat în instanța de recurs: 04.03.2013-28.05.2013*

Procedura de citare a fost legal executată.

S-au prezentat:

Procurorul Sergiu Crijanovschi, avocatul Croitor Alexei și partea vătămată Cucu Alexandru, care s-au pronunțat pentru admiterea recursului în sensul în care a fost declarat.

Avocatul Burlacu Silviu și inculpatul Bobuțac V.G., s-au pronunțat pentru respingerea recursului.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 16 iunie 2011, Bobuțac V.G. a fost achitat de învinuirea în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 309¹ alin. (3) lit. c), 327 alin. (1) și 332 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Acțiunea civilă înaintată de Cucu Alexandru a fost respinsă, ca neîntemeiată.

2. De către organul de urmărire penală Bobuțac V.G. a fost învinuit precum că, la 08 aprilie 2009, în jurul orei 15.00, fiind persoană cu funcție de răspundere și îndeplinind obligațiunile funcționale ale inspectorului principal al Serviciului combatere traficului de persoane al Secției Poliție Criminală a Comisariatului General de Poliție al mun. Chișinău, aflându-se în biroul de serviciu nr. 214 al CGP mun. Chișinău, din str. Tighina, 6, urmărind obținerea informației de la Cucu A., privind recunoașterea vinei în participarea activă a acestuia la dezordinile în masă din 07-08 aprilie 2009, din mun. Chișinău, ar fi aplicat constrângerea psihică și l-a impus pe cet. Cucu A. să recunoască faptul încălcării ordinii publice și ultragiarea colaboratorilor de poliție.

Astfel, Bobuțac V.G., abuzînd de funcția sa, vîrsta fragedă a lui Cucu A., precum și cunoștințele insuficiente ale acestuia în domeniul juridic, l-a indus în eroare, promițîndu-i, că în cazul recunoașterii vinei în comiterea contravențiilor administrative prevăzute de art. 174⁵ alin. (1) și 174⁶ alin. (1) al Codului cu privire la contravențiile administrative (red. 1985), instanța îi va aplica o amendă, în caz contrar va fi arestat.

La rîndul său, Cucu A. neavînd posibilitatea de a contacta un avocat, rude sau alte persoane, a fost nevoit să acționeze împotriva voinței și conștiinței sale, scriind o explicație, în care a indicat faptul că, el s-a comportat grosolan în public și s-a exprimat cu cuvinte necenzurate în adresa colaboratorilor de poliție.

În continuare, Bobuțac V.G. pentru a avea temeii juridic de a legaliza aflarea lui în comisariat peste noapte, a falsificat documente oficiale, și anume: procesul-verbal cu privire la constatarea contravenției administrative și procesul-verbal de reținere administrativă pe numele lui Cucu A.

Astfel, Cucu A. s-a aflat ilegal în arestul poliției de la 08 aprilie 2009 ora 16⁰⁰, pînă la 09 aprilie 2009, ulterior fiind arestat administrativ pînă la 17 aprilie 2009, fapt prin care intereselor publice, precum și intereselor și drepturilor persoanei fizice i-au fost cauzate daune în proporții considerabile.

Așa dar, Bobuțac V.G. ar fi săvîrșit abuzul de serviciu, adică folosirea intenționată de către o persoană cu funcție de răspundere a situației de serviciu, în alte interese personale, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice și drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, adică infracțiunea prevăzută de art. 327 alin. (1) Cod Penal.

2.1. Tot el, a fost învinuit de către organul de urmărire penală, de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 309¹ alin. (3) lit. c) Cod penal, adică la 09 aprilie 2009, Bobuțac V.G. acționînd cu titlu oficial ca persoană ce reprezintă Ministerul Afacerilor Interne, împreună cu alte persoane la momentul de față neidentificate, intenționat, a comis acte de tortură asupra cet. Cucu A., în următoarele împrejurări:

La 09 aprilie 2009, ora 09⁰⁵, Cucu A. fiind deținut în Centrul de Arest Administrativ al CGP mun. Chișinău, a fost ridicat în biroul nr. 214 al CGP mun. Chișinău, unde, Bobuțac V.G. urmărind scopul de a obține date privind participarea activă a lui la dezordinile în masă din 07 aprilie 2009, din preajma clădirii Parlamentului și Președinției, în coparticipație cu alți colaboratori de poliție neidentificați, i-au aplicat acte de tortură.

Astfel, Bobuțac V.G. aderînd la actele de tortură comise de persoane neidentificate, urmărind scopul generării victimei a sentimentului de frică, acționînd intenționat în vederea cauzării unei suferințe fizice i-a aplicat lui Cucu A. lovituri cu piciorul în regiunea exterioară și interioară a piciorului stîng și drept mai jos de genunchi, după care, a luat un baston de cauciuc, și i-a aplicat lovituri în regiunea exterioară a ambelor brațe între umăr și cot și, apoi i-a aplicat lovituri cu același baston în regiunea interioară a ambelor picioare, mai sus de genunchi. Deci, lui Cucu A. i-au fost cauzate suferințe fizice.

2.2. Tot el, a fost învinuit de către organul de urmărire penală de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal, precum că urmărind alte

interese personale, de a obține informații de la Cucu A., privind participării la dezordinile în masă din 07-08 aprilie 2009, precum și justificarea reținerii lui Cucu A. în CGP mun. Chișinău, ar fi comis falsul în acte publice în următoarele împrejurări:

La 08 aprilie 2009, în jurul orei 15⁰⁰, Bobuțac V.G. fiind în serviciu și îndeplinind obligațiunile sale funcționale, aflându-se în biroul de serviciu 214 al CGP al mun. Chișinău, din str. Tighina, 6, știind cu certitudine că Cucu A. nu a admis careva abateri de la legislație, dar pentru a avea temei juridic de a legaliza aflarea în comisariat peste noapte a lui Cucu A., ar fi introdus în documente oficiale, și anume, în procesul-verbal cu privire la constatarea contravenției administrative și procesul-verbal de reținere administrativă, date vădit false, precum că Cucu A. a ultragiatic și opus rezistență colaboratorilor de poliție.

Astfel, în urma pretinsului fals în actele publice săvârșit de către Bobuțac V.G., partea vătămată Cucu A. ar fi fost plasat ilegal în arestul poliției, începând cu 08 aprilie 2009, ora 16⁰⁰ până la 09 aprilie 2009, ora 11⁴⁰.

În baza falsului în actele publice, comis de Bobuțac V.G., conform deciziei Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 09 aprilie 2009 (D. Popovici), Cucu A. a fost sancționat administrativ la 15 zile de arest în baza art. 174⁶ Codului cu privire la contravențiile administrative (red.1985), ulterior, această hotărâre a fost casată prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 aprilie 2009, cauza fiind remisă la o nouă examinare, iar prin decizia Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 18 mai 2009, procesul administrativ intentat în baza art. 174⁵ și 174⁶ alin.(1) Codului cu privire la contravențiile administrative (red.1985) a fost încetat, din lipsa în acțiunile lui Cucu A. a faptului contravenției administrative.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul Chirița A., care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit căreia Bobuțac V.G. să fie condamnat în baza art. 309¹ alin. (3) lit. c), 327 alin. (1), 332 alin. (1), cu aplicarea art. 84 Cod penal la 6 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții pe un termen de 5 ani.

În argumentarea apelului procurorul a invocat că prima instanță neîntemeiat a adoptat sentința de achitare, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, incorect apreciind probele administrate, precum și caracterul acțiunilor săvârșite de inculpat, deoarece partea acuzării a prezentat suficiente probe, care confirmă vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunilor imputate, care nu au fost apreciate la justa valoare, și anume: declarațiile părții vătămate Cucu A., a martorului Buruiană S., și actele cauzei: procesul-verbal de confruntare între partea vătămată Cucu A. și bănuitul Bobuțac V.G. din 25 noiembrie 2009, raportul de expertiză medico-legală nr.2885/D din 23 noiembrie 2009, extrasul din fișa medicală nr. 1135 al RCTV „Memoria”, procesul-verbal de verificare a declarațiilor părții vătămate Cucu A. din 06 noiembrie 2009, procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 21 octombrie 2009, registrul de evidență a persoanelor arestate administrativ în CAA al CGP mun. Chișinău.

3.1. Partea vătămată Cucu A., de asemenea a declarat apel, solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Bobuțac V.G. să fie condamnat în baza art. 309¹ alin. (3) lit. c), 327 alin. (1), 332 alin.(1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei solicitate de acuzatorul de stat și admiterea integrală a acțiunii civile, invocînd că vinovăția inculpatului este dovedită pe deplin de probele administrate la caz, concluzia instanței privind contradictorialitatea declarațiilor părții vătămate este eronată, instanța ilegal a admis demersul inculpatului și a anexat materialele foto și video la dosar, este neîntemeiat refuzul instanței de a admite ca probă fișa medicală nr. 1135, aprecierea eronată de către instanță a probelor anexate la dosar.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2012, apelurile declarate, au fost respinse, ca nefondate,

În motivarea soluției date instanța de apel a indicat că, interogînd suplimentar inculpatul, partea vătămată și cercetînd probele scrise, și anume: procesul-verbal de confruntare între partea vătămată Cucu A. și Bobuțac V. din 25 noiembrie 2009, raportul de expertiză medico-legală nr. 2885/D din 23 noiembrie 2009, procesul-verbal de verificare a declarațiilor părții vătămate Cucu A. la locul infracțiunii din 23 octombrie 2009, procesul-verbal cu privire la contravenție în privința lui Cucu A. întocmit la 08 aprilie 2009, registrul de evidență a persoanelor arestate administrativ în IDP al CGP mun. Chișinău, consideră că concluziile instanței de fond privind achitarea inculpatului de sub învinuirile imputate din motivul că fapta nu întrunește elementele infracțiunilor, sînt legale și întemeiate.

La fel, instanța de apel a conchis că prima instanță corect a pus la baza soluției de achitare declarațiile inculpatului care a negat faptele imputate, susținînd că nu dînsul l-a maltratat pe Cucu A., nu a aplicat careva metode interzise de lege față de Cucu A., considerînd că învinuirile aduse în adresa sa de către A. Cucu, este o formă de răzbunare și o metodă de a se eschiva de la răspunderea, ce urma să o suporte pentru acțiunile sale ilegale.

Instanța de apel a relevat că, s-a presupus întemeiat, că leziunile primite de către A. Cucu puteau fi provocate în cadrul participării violente și active la evenimentele din 07 aprilie 2009.

Totodată, instanța just a menționat că, prin probele administrate și examinate în urma cercetării judecătorești nu s-a confirmat faptul că anume inculpatul l-a maltratat pe A. Cucu la 09 aprilie 2009 în biroul 214.

5. Împotriva deciziei nominalizate a declarat recurs ordinar procurorul Tudor Cojocar care, invocînd temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare, pe motiv că instanțele judecătorești au dat o apreciere unilaterală circumstanțelor constatate, punînd la baza sentinței de achitare declarațiile inculpatului, care urmau a fi apreciate critic, totodată ignorînd un șir de probe prezentate de partea acuzării care, fiind pertinente și concludente confirmă vinovăția lui Bobuțac V.G. în comiterea infracțiunilor imputate.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 27 iunie 2012, s-a decis inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

În motivarea sa instanța de recurs a menționat că instanța de apel, judecând apelurile, a supus unei cercetări suplimentare și minuțioase toate probele administrate la dosar, a audiat suplimentar inculpatul, partea vătămată, a verificat și cercetat actele cauzei, declarațiile martorilor care, fiind coroborate cu înscrisurile anexate la dosar și cu celelalte probe, au permis instanței de apel de a conchide că vina inculpatului Bobuțac V.G. în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 309¹ alin. (3) lit. c), 327 alin. (1), 332 alin. (1) Cod penal, nu este dovedită, menținând sentința de achitare pe aceste capete de învinuire.

Argumentele recurentului, precum că instanța de apel a apreciat incorect și unilateral probele administrate în cauză nu au nici un suport legal, instanța de recurs a menționat că Curtea de apel a făcut o analiză amplă a probelor acumulate pe caz, a indicat pentru care motive s-au admis unele probe și s-au respins altele, a argumentat detaliat, cu trimitere la legile respective, de ce s-au respins probele ce au fost aduse în confirmarea învinuirii inculpatului. Toate probele administrate au primit o apreciere la justa lor valoare, iar concluziile făcute de instanța de apel rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză.

Instanța de recurs a menționat că, critica referitor la procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei, care este de competența instanțelor de fond și apel. La etapa recursului ordinar instanța de recurs nu efectuează un control asupra fondului cauzei, ci verifică aplicarea corectă a normelor de drept material și de procedură față de faptele constatate de instanța de fond ori, după caz, de instanța de apel, care se efectuează numai în limita temeiurilor formulate în recurs și numai în acest aspect este competentă a se expune.

Prin urmare, instanța de recurs a constatat ca întemeiate concluziile instanței de fond și de apel referitor la achitarea inculpatului, concluzii care, detaliat sînt motivate și se bazează pe aprecierea obiectivă și sub toate aspectele a probelor administrate în cauză.

Din textul deciziei rezultă că, instanța de apel și-a motivat soluția adoptată în sensul oferirii răspunsurilor la motivele apelurilor declarate. Autorul recursului nu aduce careva argumente, care ar combate concluzia instanțelor de judecată, dimpotrivă argumentele invocate de procuror repetă întocmai argumentele expuse anterior în apel, la care instanța de apel deja a dat un răspuns motivat.

Astfel, instanțele de judecată corect au reținut în acest sens prevederile art. 8 și 389 Cod de procedură penală, în aspectul că o hotărîre de condamnare se adoptă numai în condiția în care vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată printr-un ansamblu de probe cercetate de instanța de judecată. O sentință de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri.

7. La 21 ianuarie 2013 de către avocatul Croitor Alexei, în numele părții vătămate Cucu A. a depus recurs ordinar, prin care a solicitat repunerea în termen a recursului, casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2012, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță, invocînd ca temei pentru repunere în termen a recursului faptul că, partea vătămată nu a fost informat despre redactarea deciziei, iar avocatul recurentului a luat cunoștință cu decizia contestată la 21 decembrie 2012. Ca temei pentru recurs este invocat art. 426

alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și anume că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor argumente invocate de partea vătămată în apel. Vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor imputate se dovedește prin probele administrate la dosar, instanța de apel nu a motivat decizia de menținere a poziției instanței de fond privind refuzul de admitere ca probă a fișei medicale nr. 1135, instanțele au refuzat să admită concluziile raportului de expertiză medico-legală nr. 2885/D, instanțele și-au argumentat poziția sa pe circumstanțele de participare a părții vătămate la evenimentele de dezordine în masă în aprilie 2009. De asemenea recurentul invocă precum că în hotărârile instanțelor se face referire la faptul că leziunile constatate la partea vătămată puteau surveni în rezultatul participării acestuia la acțiunile violente din 07.04.2009, însă, conform declarațiilor personalului IDP al CGP, nu se admite plasarea persoanelor reținute în IDP cu leziuni corporale. La momentul plasării în IDP al CGP, la 08.04.2009, partea vătămată nu avea careva leziuni. Instanța de apel n-a reparat eroarea admisă de instanța de fond privind respingerea procesului-verbal de verificare la fața locului a declarațiilor părții vătămate, instanțele au neglijat declarațiile confirmate documentar, de aflare în decurs de 6 ore a părții vătămate în biroul inculpatului, în sentință nu se face referire la declarațiile martorului acuzării Buruiană S.

8. Judecând recursul în raport cu actele cauzei și analizând legalitatea și temeinicia hotărârii recurate, Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că recursul declarat urmează a fi respins, din următoarele considerente.

Potrivit art. 421 Cod de procedură penală (în red. Legii nr. 248 din 14.03.2005), coraportat la art. 401 Cod de procedură penală (în red. Legii nr. 114 din 22.05.2008), persoanele menționate în dispoziția acestei norme procesuale sînt în drept să declare recurs ordinar. Astfel, partea vătămată fiind în drept să declare recurs ordinar, în ce privește latura penală.

Termenul de declarare a recursului ordinar împotriva hotărârilor instanței de apel, potrivit prevederilor art. 422 Cod de procedură penală (în red. Legii nr. 122 din 14.03.2003), este de 2 luni de la data pronunțării deciziei, dacă legea nu dispune altfel, iar în cazul redactării deciziei – de 2 luni după înștiințarea în scris a părților despre semnarea deciziei redactate de toți judecătorii completului de judecată.

Potrivit art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Reieșind din materialele cauzei, avocatul Croitor A. a încheiat contractul de acordare a asistenței juridice în instanța de apel și recurs cu partea vătămată Cucu A. la 20 ianuarie 2011, ceea ce se confirmă prin mandatul nr. 0030667 din 20 ianuarie 2012 (f.d. 27 v.3).

Conform procesului-verbal al ședinței de judecată din 25 ianuarie 2012 (f.d. 33 v.3), la pronunțarea dispozitivului deciziei și explicarea termenului și modalității de atac a deciziei în instanța ierarhic superioară nu s-a prezentat partea vătămată Cucu A., însă s-a prezentat apărătorul părții vătămate Croitor A., astfel,

neprezentarea părții vătămate, în opinia instanței de recurs, nu-l îndreptățește la depunerea recursului peste termen.

Totodată, conform comunicării Curții de Apel Chișinău, la 16 februarie 2012, părților pe acest dosar, inclusiv părții vătămate și apărătorului acestuia, li s-a adus la cunoștință despre redactarea procesului-verbal și a deciziei pe cauză (f.d. 61, v.3).

Potrivit mențiunii de pe Borderoul documentelor, aflate în dosarul în cauză, apărătorul părții vătămate Croitor A. a făcut cunoștință cu deciziile Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2012 și Curții Supreme de Justiție din 27 iunie 2012 la data de 21 decembrie 2012.

Recursul ordinar de către avocatul Croitor A. a fost depus la 20 ianuarie 2013, reieșind din data de pe ștampila oficiului poștal aplicată pe plicul, prin care s-a realizat expedierea recursului (f.d. 98, v.3).

Invocînd doctrina și practica judiciară, Colegiul reține că căile ordinare de atac sunt supuse unor condiții nu numai de fond, ci și de formă, în rîndul cărora pe primul plan se situează cele legate de termenul de folosire a lor.

Astfel, Colegiul lărgit reține că termenul de recurs este un termen procesual legal, deoarece durata lui este stabilită prin lege. El nu poate fi nici lungit, nici scurtat de instanța de judecată. El fiind absolut și avînd un caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar recursul declarat după expirarea termenului se consideră ca tardiv, deoarece legea procesual-penală nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

În cazul atacării hotărîrilor judecătorești de către părți în proces, cu apel, recurs, recurs ordinar sau recurs în anulare, care pot depune actul procedural inclusiv la oficiul poștal prin scrisoare recomandată, momentul depunerii acestor contestații se consideră data depunerii la oficiul poștal.

Conform art. 399 alin. (2) Cod de procedură penală (în red. Legii nr. 44 din 06.03.2008), în cazul redactării sentinței părților li se comunică în scris despre semnarea sentinței redactate și, la cererea acestora, li se înmânează copia.

Revenind la cauza penală ce face obiectul recursului, Colegiul constată că, comunicarea Curții de Apel Chișinău privind redactarea procesului-verbal și a deciziei sale a fost expediată părților pe dosar la 16 februarie 2012 (f.d. 61, v.3). Declararea recursului de către procuror la 23 martie 2012 (f.d. 65-81, v.3) confirmă faptul expedierii tuturor participanților la proces a comunicării, precum și faptul recepționării acesteia de către părți. Deci faptul declarării recursului de către partea vătămată la 20 ianuarie 2013, cu întârziere aproximativ de 1 an, nu poate fi considerat ca întemeiat. Mai mult ca atît, la pronunțarea dispozitivului deciziei în instanța de apel, avocatul Croitor A. a participat, ceea ce presupune că apărătorul fiind specialist în domeniul juridic, cunoștea de termenii de redactare a unei decizii, care nici pe aproape nu puteau constitui 11 luni.

Astfel, Colegiul concluzionează că termenul de 2 luni pentru depunerea recursului ordinar de către partea vătămată a expirat, depășindu-l cu 9 luni, iar motive care ar fi oferit temei de a considera că recursul a fost depus în termen nu sunt, mai mult ca atît, recurentul la argumentarea cerinței de repunere în termen, nu a prezentat careva motive întemeiate ce l-ar îndreptăți în depunerea recursului

cu întârziere de 9 luni, adică nu a indicat careva impedimente ce l-ar fi pus în imposibilitate de a face cunoștință cu dosarul și cu decizia instanței de apel redactată, sau a fost lipsit de dreptul de a ataca decizia în termenul legal.

În același context Curtea Europeană a Drepturilor Omului prin hotărîrea în cauza Ghirea versus Moldova din 26 iunie 2012 (cererea nr. 15778/05), a constatat că a avut loc violarea articolului 6 § 1 din Convenție, unde s-a menționat că, este incontestabil că perioada de atac începe să curgă atunci cînd instanța de judecată a informat părțile despre faptul că sentința este motivată. În speță, instanța națională a suspendat termenul de atac în favoarea statului, deoarece procurorul responsabil de caz a fost în concediu. În acest sens Curtea a notat că, reclamantul a fost dezavantajat față de acuzare, care putea extinde termenul legal de prescripție.

Curtea reiterează că principiul egalității armelor – care reprezintă unul din elementele noțiunii mai largi a procesului echitabil - presupune ca fiecare parte beneficiază de o posibilitate rezonabilă de a-și prezenta cazul, în condițiile care nu ar pune-o într-un dezavantaj substanțial în raport cu cealaltă parte.

În continuare, Curtea a constatat că, interpretarea oferită de către instanțele judecătorești naționale prevederilor legale aplicabile în această cauză a avut un efect incompatibil cu principiul securității raporturilor juridice, garantat de articolul 6 al Convenției, deoarece interpretarea oferită de către instanțele judecătorești naționale a permis statului, care a fost reprezentat de către procuror, să declare un apel în pofida expirării termenului de prescripție.

Așadar, Colegiul lărgit, în urma examinării hotărîrii menționate și a actelor cauzei în raport cu motivele invocate de recurent, conchide că recursul declarat de avocatul Croitor A. este tardiv.

Colegiul atestă că, în cazul în care o parte a procesului penal, din proprie inițiativă nu a realizat un drept procesual, care poate fi exercitat într-un anumit termen, odată cu scurgerea acestui termen se epuizează și dreptul respectiv. Mai mult, fiecare participant la proces singur trebuie să țină cont de termenii de atac, în cadrul examinării cauzei în procesul penal.

Colegiul evidențiază la acest capitol și faptul că, orice participant la proces nu trebuie să abuzeze de drepturile sale procesuale în detrimentul drepturilor altui participant la proces.

În același context, Colegiul reține că conform prevederilor art. 6 CEDO judecarea cauzelor privitoare la un drept civil sau o acuzație penală, așa cum aceste noțiuni au fost definite prin jurisprudența Curții Europene de la Strasbourg, urmează să fie efectuată în termen rezonabil. Deci în evitarea încălcării termenului rezonabil de soluționare a cauzeli penale, instanța de recurs constată că prin respingerea recursului dat nu s-a lezat dreptul părților la un proces echitabil, la caz dreptul inculpatului.

Reieșind din cele menționate mai sus, Colegiul constată că, termenul de 2 luni pentru depunerea recursului ordinar de către partea vătămată a expirat, iar motive care ar fi oferit temei de a considera că recursul a fost depus în termen nu sunt, prin urmare, recursul referitor la aspectele de procedură se consideră neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E:

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către avocatul, Croitor Alexei, în numele părții vătămate Cucu Alexandru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2012, în cauza penală în privința lui **Bobuțac Valeriu Gheorghe**, cu menținerea hotărârii contestate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 25 iunie 2013, ora 09.50.

Președinte:	(semnătură)	Petru Ursache
Judecători:	(semnătură)	Nicolae Gordilă
	(semnătură)	Ghenadie Nicolaev
	(semnătură)	Iurie Diaconu
	(semnătură)	Vladimir Timofti

**Copia corespunde originalului
Judecător:**

Nicolae Gordilă

OPINIE SEPARATĂ
a judecătorului Ghenadie Nicolaev

(Conform art. 340 alin.(3) Cod de procedură penală pe cauza penală în privința lui
Bobuțac Valeriu Gheorghe)

28 mai 2013

mun. Chișinău

Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 28 mai 2013, a fost respins ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către avocatul, Croitor Alexei, în numele părții vătămate Cucu Alexandru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2012, în cauza penală în privința lui **Bobuțac Valeriu Gheorghe**, cu menținerea hotărârii contestate, din motiv că recursul menționat a fost depus peste 9 luni după înștiințarea în scris a părților despre semnarea deciziei redactate, iar motive care ar fi oferit temei de a considera că recursul a fost depus în termen nu sunt, mai mult ca atât, recurentul, la argumentarea cerinței de repunere în termen, nu a prezentat careva motive întemeiate ce l-ar îndreptăți în depunerea recursului cu întârziere de 9 luni, adică nu a indicat careva impedimente ce l-ar fi pus în imposibilitate de a face cunoștință cu dosarul și cu decizia instanței de apel redactată, sau a fost lipsit de dreptul de a ataca decizia în termenul legal.

Cu concluzia dată nu sunt de acord din următoarele considerente:

Consider că recursul a fost depus în termen din motiv că conform mențiunii de pe Borderoul documentelor, aflate în dosarul în cauză, reprezentantul părții vătămate, avocatul Alexei Croitor a făcut cunoștință cu deciziile Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2012 și Curții Supreme de Justiție din 27 iunie 2012 la data de 21 decembrie 2012, iar alte probe, la materialele cauzei, precum că partea vătămată a recepționat decizia instanței de apel, nu sunt.

Consider că prezenta cauză penală urma să fie examinată în fond, cu admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și remiterea cauzei la rejudecare deoarece în dosar există probe ce confirmă faptul maltratării părții vătămate.

Pe această linie de analiză, îmi exprim dezacordul cu colegii din completul de judecată pe marginea judecării cauzei în ordine de recurs.

În temeiul art. 339 alin. (7) Cod de procedură penală, expun și semnez prezenta opinie separată în cauza dată, care o anexez la dosar.

Judecător

Ghenadie Nicolaev